

learning which helps to model educational process as the 'dialogue of cultures'. In order to provide such a dialogue students are encouraged to compare various aspects of life in a foreign and their own country. It is deemed that activities which serve this purpose best are the following: project work, communicative situations and mediation.

Besides, the author outlines recommendations aimed at enhancing the way of presenting information about students' native culture by defining which information is to be taught at various levels of education. These recommendations are to be incorporated in school curriculum.

Keywords: *foreign language; sociocultural component; information about students' native culture and country; school textbook; curriculum.*

УДК 378.016:811.161.2'38:001.891.3

СУЧАСНЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ Й НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «СТИЛІСТИКА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ»: ТЕОРЕТИЧНИЙ І ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТИ

А. С. Попович,

кандидат філологічних наук, доцент,

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка,

професор кафедри української мови,

e-mail: likalika0409@gmail.com

У статті проаналізовано погляди дослідників на теоретичні аспекти навчального забезпечення дисципліни. Надано визначення термінів «засоби навчання», «педагогічні засоби», «інформаційне забезпечення дисципліни», «навчально-методичне забезпечення дисципліни».

Охарактеризовано стан інформаційного та навчально-методичного забезпечення дисципліни «Стилістика української мови»: підручники, монографії, курси лекцій, навчальні та навчально-методичні посібники, збірники вправ, допоміжні видання тощо. Сучасний етап розвитку мовознавчої науки вимагає нових підходів до змістового наповнення курсу, зокрема аналізу стилістичних аспектів на помежів'ї з філософією мови, культурологією, соціолінгвістикою, прагмалінгвістикою, когнітивною та комунікативною лінгвістикою, етнолінгвістикою.

Ключові слова: стилістика української мови; інформаційне забезпечення дисципліни; навчально-методичне забезпечення дисципліни; вища школа.

Постановка проблеми. Зміст навчання у вищій школі, який визначається навчальними планами підготовки фахівців, освітньо-професійними й освітньо-науковими програмами та навчальними програмами дисципліни, конкретизується в інформаційному та навчально-методичному забезпеченні дисципліни. Дотепер існує вагання у визначенні поняття «забезпечення дисципліни», отже, дослідження цих аспектів є актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні питання навчального забезпечення дисциплін у вищих навчальних закладах студіювали А. Алексюк, С. Вітвицька, А. Кузьмінський, В. Ортинський, В. Салов, З. Слєпкань, Т. Туркот, М. Фіцула, П. Шляхтун та інші.

Засоби навчання з української мови у вищій школі спорадично віддзеркалені у працях З. Бакум, О. Горошкіної, О. Караман, С. Карамана, К. Климової, О. Копусь, О. Семенов й інших.

Формулювання цілей статті. Мета нашої розвідки – проаналізувати погляди дослідників на теоретичні аспекти навчального забезпечення дисципліни у вищій школі, виокремити складники інформаційного та навчально-методичного забезпечення дисципліни та охарактеризувати їх на прикладі курсу «Стилістика української мови».

Виклад основного матеріалу. У сучасних нормативних документах Міністерства освіти і науки України, зокрема в Ліцензійних умовах провадження освітньої діяльності закладів освіти (Постанова Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 р. за № 1187), до інформаційного забезпечення належать підручники, навчальні посібники, довідкова та інша навчальна література, фахові періодичні видання; до навчально-методичного – навчальний контент (конспект лекцій), методичні рекомендації (вказівки) з проведення практичних, лабораторних, семінарських занять, організації самостійної роботи студентів, з виконання завдань поточного та підсумкового контролю, курсового проектування тощо.

З. Слєпкань до засобів навчання уналежнює підручники, навчальні посібники, наукову, науково-популярну, методичну, довідкову літературу, дидактичні матеріали, журнали тощо [9, с. 137].

Т. Туркот послуговується терміном «науково-методичне забезпечення» [10, с. 145]. На думку вченої, для організації освітнього процесу у вищій школі вартісними є підручники, монографії, навчальні посібники, неперіодичні (збірники наукових статей) та періодичні (серійні, газети, журнали) видання, методичні вказівки (методичні рекомендації), електронні посібники.

До педагогічних засобів зараховує методичну, навчальну та наукову літературу П. Шляхтун. Ми погоджуємося з міркуваннями науковця про необхідність використання наукової літератури (монографій, статей тощо), яку потрібно добирати до кожної окремої теми. Необхідність включення до навчальної програми наукової літератури зумовлена вже тим, що в системі вищої освіти студенти мають отримувати найновішу наукову інформацію, а не лише наявну у навчальній літературі [11, с. 82]. П. Шляхтун також зауважує щодо застосування першоджерел.

Автори «Практикуму з методики навчання мовознавчих дисциплін у вищій школі» на означення підручників, навчальних і методичних посібників, рекомендацій, конспектів лекцій, практикумів, фахової та наукової монографічної та періодичної літератури послуговуються термінами «засоби навчання» і «навчально-методичні засоби» [6, с. 72–73]. Учені-лінгводидакти звертають увагу й на засоби навчання нового покоління – електронні підручники.

Аналіз нормативних документів у галузі вищої освіти, Національного стандарту України «Інформація та документація. Видання. Основні види.

Терміни та визначення понять», наукової педагогічної та методичної літератури уможливив виокремлення в інформаційному та навчально-методичному забезпеченні дисципліни такі складники:

- 1) навчальні видання:
  - а) основні види: підручники, навчальні посібники, курси лекцій;
  - б) додаткові види: навчально-методичні посібники, методичні рекомендації (вказівки), тексти лекцій, конспекти лекцій, навчальні наочні посібники, практикуми;
  - в) допоміжні види: хрестоматії, словники, енциклопедії, енциклопедичні словники, мовні словники, термінологічні словники, довідники тощо;
- 2) наукові видання: монографії, статті в періодичних виданнях, тези доповідей, матеріали конференцій і симпозіумів, збірники наукових праць, газети, журнали (часописи), наукові журнали, науково-популярні журнали та інші.

Нині інформаційне та навчально-методичне забезпечення дисципліни «Стилістика української мови» віддзеркалює сучасні різнобічні дослідження стилістичної системи сучасної української літературної мови, зокрема особлива увага звертається на питання стильової диференціації української мови, аналізу функціональних стилів тощо.

С. Єрмоленко констатує: «В українському мовознавстві з другої половини ХХ – початку ХХІ ст. спостерігаємо зростання наукового інтересу до лінгвостилістичних досліджень. <...> Вихід стилістичних досліджень за межі художнього стилю, зосередження уваги на текстах інших суспільно-ситуативних різновидів комунікації стимулювали розвиток лінгвостилістики» [4, с. 23–24].

У навчальних виданнях зі стилістики кінця ХХ – початку ХХІ ст. переважає традиційний мовно-рівневий підхід (Н. Бабич, Г. Волкотруб, П. Дудик, М. Зарицький та ін.). Зокрема, навчальний посібник Н. Бабич «Практична стилістика і культура української мови» (Львів, 2003) – приклад вдалого поєднання викладу основного теоретичного матеріалу курсу та тренувальних вправ і завдань із практичної стилістики різних форм (усних і письмових, аудиторних і домашніх, творчих і на відтворення знань).

А. Капелюшний адресує посібник «Практична стилістика української мови» (Львів, 2007) студентам факультету журналістики. Це віддзеркалюється і в специфіці репрезентації теоретичного матеріалу, і у використанні дидактичного матеріалу із текстів різних жанрів публіцистичного стилю. Нам імпонує подання до кожного теоретичного розділу переліку типових помилок у послуговуванні мовностилістичними засобами.

Навчальний посібник М. Зарицького «Стилістика сучасної української мови» «має своїм завданням, по-перше, заповнити лакуну, яка утворилася внаслідок того, що опубліковані раніше авторитетні підручники, авторами яких є А. П. Коваль (1987), О. Д. Пономарів (1992), практично недоступні студентам, так само як і праці В. С. Ващенка, І. Г. Чередниченка, С. Я. Єрмоленко, М. М. Пилинського, Н. Д. Бабич, В. П. Ковальова, В. А. Чабаненка і багатьох

інших авторів» [5, с. 5]. Для кращого вивчення синтаксичних засобів стилістики та через вимоги, що висуваються до «редакторського опрацювання текстів», М. Зарицький вважає необхідним вивчати зі студентами моделі, «які слугують теоретичною підвалиною для поглибленого осмислення поведінки мовних знаків у мовленнєвій діяльності» [там само, с. 112]. Тут розглядаються питання стилістичних особливостей викладу (опису, оповіді, розміркування, визначення), творення і сприймання тексту як об'єкта редагування, синтаксичної синонімії та омонімії.

Г. Волкотруб («Практична стилістика української мови: Використання морфологічних засобів мови», «Практична стилістика української мови», «Стилiстика ділової мови») упевнено висловлюється щодо правомірності з'ясування в практичній стилістиці виражальних можливостей різнорівневих мовних одиниць та необхідності дослідження «вразливих місць мовної системи» [2, с. 3].

О. Пономарів і Л. Мацько у підручниках зі стилістики вдало поєднують, на нашу думку, тропейчно-фігуральний і мовно-рівневий підходи до вивчення дисципліни. О. Пономарів («Стилiстика сучасної української мови», Тернопіль, 2000) потлумачує основні поняття й категорії стилістики. Це видання прикметне введеними розділами «Норми сучасної української літературної мови» й «Етимологія. Стилiстичні можливості внутрішньої форми слова». У підручнику «Стилiстика української мови» (Київ, 2003) за редакцією Л. Мацько подано великий за обсягом теоретичний матеріал про міжрівневі стилістичні засоби, а також загальну характеристику тропіки, природу фігур і тропів та сфери їх творення, стилістичних засобів сміхової культури. Оновлення концепції підручника зі стилістики відбулося через тлумачення таких понять, як «стиль викладу», «інформація як стилістичне поняття», «текст як категорія лінгвостилістики», «орнаментика», «символи як стилістичні», «стилiстичні прийоми» тощо.

Ми погоджуємося з міркуваннями О. Семеног, яка зазначала: «Потреби вербалізації культурної свідомості в сучасному інформаційному просторі спонукають до впровадження елементів інтерактивної стилістики, спрямованої на здійснення ефективної комунікації, вибудовування оптимальної комунікативної стратегії, оптимальної взаємодії із співрозмовником [8, с. 152]. Частковий комунікативно-стилiстичний підхід до вивчення стилістики зреалізовує П. Дудик у «Стилiстиці української мови» (Київ, 2005). Він долучає матеріал про загальну характеристику комунікативно-стилiстичних якостей мовлення, мовні та позамовні основи мовленнєвої культури, етичність й естетичність мовлення, співвідношення українського менталітету і стилістики української мови, комунікативно-стилiстичні функції жестів і міміки тощо.

Зважаючи на необхідність урахування принципу науковості при вивченні стилістики у вищій школі, потреби засвоєння курсу в розвиткові, відповідності змісту навчання рівню сучасної лінгвістичної науки, передусім вагомими набутками аналізованого періоду є монографії, у яких досліджуються:

– загальні питання стилістики української мови (С. Єрмоленко, С. Биби́к, Т. Коць, Г. Сюта, С. Чемеркін, В. Чабаненко);

– мовні особливості художнього (Л. Белей, Л. Бублейник, В. Буда, Г. Вокальчук, А. Ганжа, Л. Гнатюк, М. Голянич, С. Єрмоленко, І. Качуровський, А. Коваль, В. Ковальов, В. Кононенко, А. Корольова, Л. Марчук, Н. Мех, А. Мойсієнко, А. Попович, Л. Пустовіт, О. Сербенська, Н. Сологуб, Л. Ставицька, Г. Сюта, О. Тищенко, Т. Ткаченко), наукового (Н. Непийвода, П. Селігей) і публіцистичного (К. Серажим) стилів;

– лексичні засоби стилістики (Н. Бойко, О. Волковинський, Л. Кравець, М. Лесюк), фразеологічні (Ю. Маркітантов) та синтаксичні (Г. Навчук, Н. Гуйванюк, Н. Кондратенко, Н. Ладиняк, Ю. Пацаранюк, В. Шинкарук);

– інші стилістичні аспекти (Л. Руденко, Л. Шевченко, Н. Мех, С. Биби́к) тощо.

Різномасштабність монографічних видань зі стилістики української мови дає змогу викладачам вищих навчальних закладів повсякчас стежити за новітніми дослідженнями в цій царині, ознайомлювати студентів із новими стилістичними тенденціями, а майбутнім учителям-словесникам забезпечує можливість самостійного опрацювання наукових джерел.

Надзвичайними для ґрунтовного вивчення теоретичних аспектів дисципліни є першоджерела – праці видатних дослідників мовознавчої науки, зокрема лінгвостилістики (О. Потебні, В. Домбровського, І. Огієнка, Л. Булаховського, І. Білодіда, В. Ващенко, Г. Їжакевич, М. Пилинського, Д. Баранника, В. Русанівського, А. Коваль, І. Чередниченка, Н. Сологуб, С. Єрмоленко та ін.).

Окремі прогалини щодо теоретичних понять стилістики української мови заповнюються науковими працями викладачів вищих навчальних закладів. Це навчальні посібники (В. Бадер, Н. Бойко, Н. Бондарєва, Н. Ботвина, Л. Бублейник, Г. Волкотруб, Г. Денискіна, М. Зарицький, А. Капелюшний, К. Климова, Г. Конторчук, Л. Кравець, Г. Кузнецова, С. Марич, Л. Мацько, О. Михайлова, Г. Онуфрієнко, О. Рижко, А. Сидоренко, О. Солдаткіна, В. Сухопар, О. Семенов, Л. Шевченко, Л. Шулінова), начальні-методичні посібники (Г. Гладіна, І. Голубовська, В. Коваль, І. Коломієць, Л. Марчук, А. Попович, В. Сеніна, К. Серажим, Т. Симоненко, Л. Шевченко, Л. Шулінова, Н. Шульжук), допоміжні навчальні видання – словники й довідники (С. Биби́к, С. Бук, С. Єрмоленко, А. Капелюшний, І. Коломієць, Л. Пустовіт, В. Святовець), збірники вправ (Л. Голіченко, І. Житар, Н. Кавера, Л. Кравець, І. Побідаш, Л. Погиба) та інші.

Науково-педагогічні працівники вищих навчальних закладів України пропонують блоки теоретичного матеріалу, розширені плани лекцій, курси лекцій, плани практичних занять, методичні рекомендації до проведення практичних занять, завдання самостійної та індивідуальної роботи, тестові завдання для модульного контролю знань студентів, завдання модульних контрольних робіт і взірці їх виконання, контрольні запитання з дисципліни,

завдання для підвищення рейтингу студентів, програму іспиту, критерії оцінювання знань і вмінь студентів, термінологічні словники.

Окремі посібники та методичні рекомендації розраховані лише для студентів заочної форми навчання (Г. Губарева, Р. Трифонов). Натрапляємо на навчальні видання, в яких поєднано матеріал сучасної української літературної мови та стилістики (Л. Руденко, Т. Гордієнко). Для проведення науково-дослідної роботи студентів у вищих навчальних закладах стануть в нагоді «Методичні вказівки до виконання курсової роботи із практичної стилістики української мови» А. Євграфової.

До того ж сучасні аспекти розвитку стилістичної науки віддзеркалюються у фахових періодичних часописах «Культура слова», «Українська мова», «Мовознавство», «Дивослово», «Українська мова і література в школі», «Українська мова та література», «Урок української», «Українська мова й література в школах України» тощо.

Праці з проблем стилістики української мови є складниками наукових вісників, наукових записок, збірників наукових праць, наукових журналів вищих навчальних закладів (наприклад, «Філологічні науки», «Українське мовознавство», «Актуальні проблеми філології та перекладознавства», «Лінгвістика», «Лінгвістичні студії», «Філологічні трактати» тощо). Побачили світ неперіодичні збірники наукових праць «Ну що б, здавалося, слова...», «Світ мови: поетика текстових структур», «Незгасимий словосвіт», «Лінгвостилістика: об'єкт – стиль – мета – оцінка» й інші.

Видаються друком тематичні збірники наукових праць: «Семантика мови і тексту» (Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника), «Образне слово Луганщини» (Луганський національний університет імені Тараса Шевченка), «Образ», «Стиль і текст», «Стиль і переклад» (Київський національний університет імені Тараса Шевченка), «Таїни художнього тексту» (Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара) й інші.

Допомогою для студентів-філологів є також Інтернет-джерела, як-от: український лінгвістичний портал, інформаційно-довідковий портал «Слово.ua», портал української мови і культури, інформаційно-довідкова система «Культура мови на щодень», бібліографічний покажчик «Українська лінгвостилістика ХХ – початку ХХІ століття», блог професора О. Пономарева, сайт для філологів-українців Київського університету імені Бориса Грінченка, лінгвістичний портал Донецького національного університету імені Василя Стуса тощо.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Незважаючи на вагомий набутки зі стилістики української мови, згадаймо, що І. Білодід зауважував: «... для побудови цієї ж дисципліни важливе значення має <...> аспект нової інформації в стилістичних явищах, що є неодмінною умовою як пізнавального, так і естетичного моменту всієї мовної комунікації» [1, с. 165].

Сучасний етап розвитку мовознавчої науки вимагає нових підходів до змістового наповнення дисципліни «Стилiстика української мови». Слушним щодо цього є висловлювання О. Семеног: «Нові антропоцентричні тенденції

детермінують їх змістову модернізацію, наповнюючи елементами сучасних наукових напрямів (психо-, соціо-, етнолінгвістики, неориторики, словесності, прагматики, лінгвістики тексту, лінгвокультурології та ін.), розширюють лінгвоісторичні, культурологічні складові; сприяють вихованню особистості вчителя-словесника як просвітителя, ритора-громадянина» [7, с. 188].

Перспективною є думка С. Єрмоленко про активні процеси взаємодії категорій лінгвостилістики з філософією мови, культурологією, соціолінгвістикою, прагмалінгвістикою, комунікативною лінгвістикою, літературознавством, етнолінгвістикою тощо [3, с. 4].

Отже, на часі видання навчальної літератури зі стилістики української мови, які б поєднували мовно-рівневий і комунікативно-прагматичний підходи. Проблема створення інформаційного і навчально-методичного забезпечення дисципліни актуальна для сучасної вищої освіти.

Використані джерела

1. Білодід І. К. Розвиток мов соціалістичних націй СРСР / І. К. Білодід ; відп. ред. О. С. Мельничук. – К. : Наукова думка, 1967. – 288 с.
2. Волкотруб Г. Практична стилістика української мови / Г. Волкотруб. – Тернопіль : Підручники і посібники, 2004. – 256 с.
3. Єрмоленко С. Я. Сучасна лінгвостилістика в інтегративній науковій парадигмі / С. Я. Єрмоленко // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова : зб. наук. пр. / за ред. академіка Л. І. Мацько. – К. : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2014. – Вип. 5 – С. 3–8. – (Серія 8. Філологічні науки (мовознавство і літературознавство)).
4. Єрмоленко С. Я. Сучасна українська лінгвостилістика: співвідношення теорії і методів / С. Я. Єрмоленко // Стил : Межнародни часопис. – Белград, 2012. – С. 23–32.
5. Зарицький М. С. Стилістика сучасної української мови : навчальний посібник / М. С. Зарицький. – К. : Парламентське вид-во, 2001. – 156 с.
6. Практикум з методики навчання мовознавчих дисциплін у вищій школі : навч. посіб. / [О. Горошкіна, С. Караман, З. Бакум, О. Караман, О. Копусь ; за ред. О. Горошкіної та С. Карамана]. – К. : АКМЕ ГРУП, 2015. – 250 с.
7. Семенов О. М. Професійна підготовка майбутніх учителів української мови і літератури : монографія / О. М. Семенов ; Ін-т педагогіки і психології професійної освіти АПН України. – Суми : ВВП «Мрія-1» ТОВ, 2005. – 403 с.
8. Семенов О. М. Українська культуромовна особистість учителя (шляхи її формування в системі професійної підготовки) : монографія / О. М. Семенов ; за ред. Л. І. Мацько. – К. : Педагогічна думка, 2007. – 272 с.
9. Слєпкань З. І. Наукові засади педагогічного процесу у вищій школі : навч. посіб. / З. І. Слєпкань. – К. : Вища школа, 2005. – 239 с.
10. Туркот Т. І. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Т. І. Туркот. – К. : Кондор, 2011. – 628 с.
11. Шляхтун П. П. Методика викладання соціально-гуманітарних дисциплін : навч. посіб. / П. П. Шляхтун. – К. : ВЦ «Академія», 2011. – 224 с.

References

1. Bilodid I. K. Rozvytok mov sotsialistychnykh natsii SRSR / I. K. Bilodid ; vidp. red. O. S. Melnychuk. – K. : Naukova dumka, 1967. – 288 s.
2. Volkotrub H. Praktychna stylistyka ukraïnskoï movy / H. Volkotrub. – Ternopil : Pidruchnyky i posibnyky, 2004. – 256 s.

3. Yermolenko S. Ya. Suchasna lnhvostylistyka v intehratyvni naukovii paradyhmi / S. Ya. Yermolenko // Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova : zb. nauk. pr. / za red. akademika L. I. Matsko. – K. : Vyd-vo NPU imeni M. P. Drahomanova, 2014. – Vyp. 5 – S. 3–8. – (Serii 8. Filolohichni nauky (movoznavstvo i literaturoznavstvo)).

4. Yermolenko S. Ya. Suchasna ukrainska lnhvostylistyka: spivvidnoshennia teorii i metodiv / S. Ya. Yermolenko // Styl : Meĭnarodny chasopys. – Belhrad, 2012. – S. 23–32.

5. Zarytskyi M. S. Stylistyka suchasnoi ukrainskoi movy : navchalnyi posibnyk / M. S. Zarytskyi. – K. : Parlamentske vyd-vo, 2001. – 156 s.

6. Praktykum z metodyky navchannia movoznavchych dystsyplin u vyshchii shkoli : navch. posib. / [O. Horoshkina, S. Karaman, Z. Bakum, O. Karaman, O. Kopus ; za red. O. Horoshkinoi ta S. Karamana]. – K. : AKME HRUP, 2015. – 250 s.

7. Semenoh O.M. Profesiina pidhotovka maibutnikh uchyteliv ukrainskoi movy i literatury : monohrafiia / O. M. Semenoh ; In-t pedahohiky i psykhologii profesiinoi osvity APN Ukrainy. – Sumy : VVP «Mriia-1» TOV, 2005. – 403 s.

8. Semenoh O. M. Ukrainska kulturomovna osobystist uchytelia (shliakhy yii formuvannia v systemi profesiinoi pidhotovky) : monohrafiia / O. M. Semenoh ; za red. L. I. Matsko. – K. : Pedahohichna dumka, 2007. – 272 s.

9. Sliepan Z. I. Naukovi zasady pedahohichnoho protsesu u vyshchii shkoli : navch. posib. / Z. I. Sliepan. – K. : Vyshcha shkola, 2005. – 239 s.

10. Turkot T. I. Pedahohika vyshchoi shkoly : navch. posib. dlia stud. vyshch. navch. zakl. / T. I. Turkot. – K. : Kondor, 2011. – 628 s.

11. Shliakhtun P. P. Metodyka vykladannia sotsialno-humanitarnych dystsyplin : navch. posib. / P. P. Shliakhtun. – K. : VTs «Akademii», 2011. – 224 s.

Попович А. С.

**СОВРЕМЕННОЕ ИНФОРМАЦИОННОЕ И УЧЕБНО-МЕТОДИЧЕСКОЕ
ОБЕСПЕЧЕНИЕ ДИСЦИПЛИНЫ «СТИЛИСТИКА УКРАИНСКОГО ЯЗЫКА»:
ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ И ПРАКТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ**

В статье проанализированы взгляды исследователей на теоретические аспекты учебного обеспечения дисциплины. Рассматриваются термины «средства обучения», «педагогические средства», «информационное обеспечение дисциплины», «учебно-методическое обеспечение дисциплины». Анализируется состояние информационного и учебно-методического обеспечения дисциплины «Стилистика украинского языка»: учебники, монографии, курсы лекций, учебные и учебно-методические пособия, сборники упражнений, вспомогательные издания и тому подобное. Современный этап развития языковедческой науки требует новых подходов к содержательному наполнению курса, в частности анализ стилистических аспектов в связи с философией языка, культурологией, социолингвистикой, прагматингвистикой, когнитивной и коммуникативной лингвистикой, этнолингвистикой.

Ключевые слова: стилистика украинского языка; информационное обеспечение дисциплины; учебно-методическое обеспечение дисциплины; высшая школа.

Popovych A.

**MODERN INFORMATIONAL AND EDUCATIONALLY-METHODICAL PROVIDING
FOR THE DISCIPLINE STYLISTICS OF UKRAINIAN LANGUAGE: THEORETICAL
AND PRACTICAL ASPECTS**

In the informational and educationally-methodical providing for the discipline the following elements are marked out: educational editions (basic, additional, auxiliary) and scientific publications.

The paper deals with the analysis of the state of providing of the discipline “Stylistics of the Ukrainian language”: textbooks and manuals (N. Babych, H. Volkotrub, P. Dudyk, M. Zarytskyi, A. Kapelushnyi, L. Matsko, O. Ponomariv and others), monographs (S. Bybyk, N. Boiko,

S. Yermolenko, A. Koval, A. Moisiienko, N. Solohub, L. Stavytska), educationally-methodical manuals (B. Koval, I. Kolomiets, K. Serazhym, T. Symonenko, L. Shevchenko, L. Shulinova, N. Shulzhuk), collections of exercises (L. Kravets, I. Pobidash, L. Pohyba), auxiliary editions (S. Bybyk, S. Yermolenko, A. Kapelushnyi, I. Kolomiets, L. Pustovit, V. Sviatovets), Internet websites and internet sources etc.

The current stage of development of linguistic science requires new approaches to the content of the course, including analysis of the stylistic aspects on the borders with philosophy of language, culture, sociolinguistics, pragmalinguistics, communicative and cognitive linguistics, ethnolinguistics.

It is time now for the publication of textbooks on Stylistics of Ukrainian language that would combine language-levelled and communicatively-pragmatic approaches. The problem of creating of informational and educational providing of the discipline of the new type – by content, functions, principles of material presentation – the problem of modern education, without which any conception of studying would not be implemented.

Keywords: Stylistics of Ukrainian language; informational providing of the discipline; educationally-methodical providing of the discipline; higher school.

УДК: 37.026+371.671.11

МОДЕЛЬ ПРОГНОЗУВАННЯ ПІДРУЧНИКА ДЛЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ: ДИДАКТИЧНИЙ АСПЕКТ

Д. О. Пузіков

*кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач відділу інновацій та стратегій розвитку освіти,
Інститут педагогіки НАПН України.
e-mail: dmitp@ukr.net*

У статті подано розроблену й обґрунтовану автором модель прогнозування підручника для Нової української школи. Обґрунтовано актуальність розроблення методологічного інструментарію прогнозування підручника в контексті реформування системи загальної середньої освіти. Визначено компонентний склад моделі прогнозування підручника для Нової української школи (управлінський, інформаційний, ресурсний, процесуально-діяльнісний, методичний, результативний) і послідовність етапів означеної прогностичної діяльності (підготовчо-програмний, аналітико-діагностувальний, прогнозного фону, базової моделі, пошукового прогнозу, нормативного прогнозу, верифікації та обговорення, результативний, коригувальний).

Ключові слова: Нова українська школа; зміст освіти; підручник; освітньо-педагогічне прогнозування; модель прогнозування.

Постановка проблеми. Успішна розбудова Нової української школи передбачатиме розв'язання комплексу складних управлінських, організаційних, науково-теоретичних, методичних та інформаційних завдань. Одним з найвагоміших серед них є створення наступного покоління українських шкільних підручників, які відповідатимуть вимогам нового покоління Державним стандартам загальної середньої освіти, стануть надійним засобом реалізації оновленого змісту освіти й навчання.